
PRZYWIERCIEĆ (2) *vb pf*

Tekst oznacza é niekonsekwentnie; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w wiercieć).

inf przywiercieć (1). ◇ imp 2 sg przywierć (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: przywiercić.

*Dodać ucierając [czego] (2) : Albo nápal okrągłych ślimaków/ á on popiół z miodem zmiełzay/ pomázuyze tym piegi: możefz przywiercieć náśienia gorczycznego z przełtępowym. *SienLek* 79; Warz páłternak w dwoiey wodzie/ á dwoię odlawfzy w trzećią wodę przyłoż Sáłaty/ Koryándrowego žiela/ cebule/ á warz wespół/ przyley octu/ á przywierć pieprzu/ gorczyce/ oliwy *SienLek* 110.*

Formacje współrdzenne cf WIERCIEĆ.

MPi